

ŠPELA PUCELJ, NEŽA REPANŠEK

Biti z mladimi

Mladi se danes srečujejo z mnogimi zunanjimi in notranjimi izzivi ter priložnostmi, od katerih so mnogi specifični za njihove posamezne kontekste, nekateri pa so skupni po vseh celinah. V luči tega je potrebno, da Cerkev razišče načine, kako o tem razmišlja in deluje med mladimi, da bi bila učinkovit, primeren in spodbuden vodnik skozi njihovo življenje (Predsinodalni dokument 2018).

SINODA O MLADIH

Lansko leto se je zaključilo 15. redno generalno zasedanje škofovske sinode, ki jo je papež Frančišek namenil temi »Mladi, vera in razločevanje poklicanosti.« Cerkev se je odločila preučiti, kako spremljati mlade, da bi le-ti na poti k odraslosti prepoznali in sprejemali klic za polnost življenja in ljubezni. Namen je bil tudi, da bi skupaj z mladimi poiskali najučinkovitejše poti za oznanjevanje vesele novice v današnjem času, da bi mladi lahko bolj dejavno sodelovali pri izgradnji Cerkve in družbe.

Pred sinodo je Cerkev izdala dokument *Instrumentum laboris*, ki izpostavlja vrsto različnih vprašanj in dilem glede mladih in mladinske pastorale; ob koncu pa je izšel še *Zaključni dokument. Instrumentum laboris* za sinodalne očete predstavlja referenčni okvir, *Zaključni dokument* pa zemljevid za nadaljnje korake vesoljne Cerkve v fazi implementacije vseh priporočil.

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima (Lk 24:13-15).

Sinodalni očetje so kot primeri za zaključni dokument sinode ter za pot pred in po sinodi vzeli svetopisemski odlomek romanja učencev v Emavs (Lk 24, 13-35). Odlomek kaže na to, kaj si želijo škofje predati kot poslanstvo mlajšim generacijam – v primeri so prikazali, kaj si želijo, da bi Cerkev lahko doživljala v odnosu do mladih. Jezus je hodil z učencema, ki na poti iz Jeruzalema, stran od skupnosti, nista razumela preteklega dogajanja. Bil je ob njiju, jima postavljaj vprašanja, ju potrpežljivo poslušal; z namenom, da bi razumel, kaj sta doživljala. Nato jima je počasi in z naklonjenostjo pričel razlagati Božjo Besedo ter pretekle dogodke opisovati v luči Svetih spisov. Med poslušanjem sta njuni srci goreli

in njuna uma sta postala razsvetljena; oči pa so se jima odprle šele pri lomljenju kruha. Sama dva sta izbrala, da se bosta vrnila nazaj v skupnost ter tam delila svojo izkušnjo srečanja z vstalim Kristusom.

O KOLIKO MLADIH GOVORIMO?

V Sloveniji je bilo 1. januarja 2018 2.066.880 prebivalcev, od tega 1.511.980 katoličanov, kar predstavlja 73,15% delež. (Letno poročilo Katoliške cerkve v Sloveniji 2018).

Koliko je od tega mladih katoličanov v Sloveniji, starih od 15 do 29 let, je težje ugotoviti. Edini podatki, ki so relevantni in nam kažejo približno sliko, so podatki o številu birmanih – pa še za te vemo, da niso dejanski prikaz stanja vernih med mladimi. Glede na velikost populacije število mladih, ki prejme zakrament svete birmе, upada. Število birm je v obdobju 2007–2017 z 12.268 prešlo na 8.598 (Letno poročilo Katoliške cerkve 2018). Koliko mladih že naslednjo nedeljo po prejemu zakramenta svete birmе cerkvenih vrat še od blizu ne prestopi, kaj šele, da bi se kdo udeležil bogoslužja ali prejel katerega od drugih zakramentov, pa težko ocenimo. Če za grobo oceno izhajamo iz Letnega poročila, se v mladinske veroučne skupine vključuje zelo majhen delež mladih; 717 v letu 2017. Če jim prištejemo še srednješolske veroučence, 216 voditeljev mladinskih skupin, 368 skupin voditeljev birmancev, 900 skavtskih voditeljev, delež srednješolcev katoliških šol (v statistiki so zajeti skupaj z osnovnošolci, v 2018 skupno 2080 mladih). Poročilo žal ne navaja natančnejših števil mladih, ki so aktivno vključeni v druga laiška gibanja, dobrodelne organizacije in druge strukture, ki sicer po svoji naravi niso namenjene izključno mladim, pa mladi v njih predstavljajo nezamisljiv delež. Zanimiv bi bil pregled dejavnih mladih, ki so vključeni v salezijanske mladinske centre, vse katoliške nacionalne mladinske organizacije in oratorije – upoštevajoč vse takšne strukture lahko predvidevamo, da je

delež dejavnih mladih katoličanov večji, kot ga predstavlja letno poročilo.

Vendar nas lahko, ko pogledamo državne baze podatkov, upravičeno skrbi prihodnost katoliške mladine – v začetku leta 2016 je bilo v Sloveniji 327.000 mladih (15–29 let), kar predstavlja 16 % prebivalcev Slovenije (Statistični urad RS 2016). Delež mladih se v Sloveniji zmanjšuje, še pred desetimi leti so predstavljali več kot 20 % prebivalstva. Glede na podatke, zbrane v Letnem poročilu, se s številko vključenih mladih težko približamo kakšni zadovoljivi vrednosti. Zagotovo pa podatkov ne smemo gledati preveč strogo, temveč v njih prepoznati velik potencial. Če namreč vsako leto v veri potrdimo 8.598 mladih katoličanov, se nam ponuja ravno toliko možnosti, da jih vključimo v župnijsko in mladinsko pastoralo.

KAKŠNI SMO TOREJ MLADI, O KATERIH SO GOVORILI ŠKOFJE NA SINODI?

Proces sinodalnega srečanja o mladih je vesoljni Cerkvi osvetlil potencial, ki ga imamo mlade generacije. Na osnovi nacionalnih vprašalnikov so bile pripravljene smernice, v okviru katerih so mladi oblikovali Predsinodalni dokument. Ključne ugotovitve predsinodalne ankete o mladih so bile naslednje: mladi so glavni iskalci smisla, očarani in motivirani nad vsemi dejanji, ki dajejo vrednost njihovim življenjem. V njih se odvija mnogo nasprotij. Nekateri mladi se oddaljujejo od tradicij svojih družin v upanju, da bodo bolj izvirni kot je njihova trenutna »ujetost v preteklosti« in »staromodnost«. Zaradi neprestane povezanosti z drugimi pogosto hrepenijo po samoti in tišini. Mnogo mladih zatrjuje, da so odprti za duhovnost, čeprav hkrati pravijo, da je vera zasebna stvar in je sveto pogosto precej ločeno od vsakdanjega življenja. Pogosto imajo mladi katoličani visoka pričakovanja do duhovnikov, iščejo različne priložnosti za molitev in prejemanje zakramentov, pogosto pa pozabljajo, da se ne morejo vsi duhovniki

prilagoditi generacijskim posebnostim in zadostiti vsem pričakovanjem in potrebam. Iščejo pripadnost v skupnosti – na družbenih omrežjih, med prijatelji, sošolci ter v drugih družbenih okoljih preživijo večino svojega časa. Pogosto jim manjka kritični pogled, česar jih šolski sistemi ne naučijo. Dostopne so jim nove možnosti; raznolikost med njimi odkriva neizmerno bogastvo. Ob tem pa želijo ohraniti našo kulturno identiteto in preprečiti prisilno uniformiranost. Čeprav se zdi, da življenje preživljajo pred telefonskimi ali računalniškimi ekrani, jih zanimajo vsebine, kot so spolnost, zasvojenost, razdrte in ločene družine ter tudi širši družbeni problemi, kot so zlorabe, organiziran kriminal, nasilje, izkoriščanje, vse oblike preganjanja in uničevanje našega okolja (povzetek rezultatov slovenske ankete pred sinodo 2017).

POTOVANJE ZA SPREJEMANJE ODLOČITEV

Mladost ni le prehodna faza med prvimi najstniškimi koraki v smeri samostojnosti in odgovornosti, ki jih prinaša doba odraslosti, ampak je predvsem čas za kakovosten preskok v smislu osebnih zavez do odnosov in dolžnosti ter naših sposobnosti, da smo v stiku s svojo notranjostjo in da se spopadamo z osamljenostjo. Mladost je potovanje, ki se razteza od majhnih dnevnih izbir do odkrivanja unikatne poklicanosti.

Mladi težko sprejemajo življenjske odločitve. Starostna meja mladih ob prvi sklenitvi zakonske zveze, ob vstopu v semenišče ali v ustanovo posvečenega življenja se zvišuje. Pogosto se mladi procesa razločevanja ustrašijo še preden bi se sploh lotili – in zato izberejo tisto, ki jo najbolj poznajo in jim predstavlja najlažjo pot. Mladi v svet stopamo z zajetno prtljago – s kovčkom opuščenega zaupanja v institucije, dobrim deležem izgubljenih sanj naših prednikov, kompletom ranjenih medosebnih odnosov in skupino pozabljenih ljudi, ki so nam nekje na poti postali odveč. V sodobnem tehnološkem svetu v prizadevanjih

za večje, boljše, hitrejše, učinkovitejše, za vsebino tega kovčka preprosto nimamo časa. Ga pač vlečemo s seboj. V primerjavi z drugimi starostnimi skupinami imamo zaradi dolgotrajnega študija poleg težkega kovčka še nekaj manj virov, npr. denarja, informacij, zvez in različnih veščin – in smo zato že v izhodiščnem položaju slabše opremljeni za samostojno pot.

Mladi smo zato vse močnejše in vse dlje odvisni od drugih, predvsem od svojih staršev in bližnjih sorodnikov. Naše podaljšano otroštvo (obdobje, ki mu sicer pravimo mladost) se danes pogosto zavleče kar v trideseta leta. Takšna vse intenzivnejša odvisnost od drugih pa ne prinaša pozitivnih učinkov nikomur – ne mladim, ne njihovim staršem in ne Cerkvi. Le neodvisen človek lahko popolnoma prevzame odgovornost za lastno prihodnost, ko uresničuje svoje cilje v zasebnem življenju in hkrati kot dejaven katoličan izpolnjuje svojo vlogo v družbi. Kako lahko Cerkev olajša ta proces, kako mladim lahko pri tem pomaga?

»PONOS MLADENIČEV JE NJIHOVA MOČ.« (PR 20,29)

Mladim je potrebno dati prostor za ustvarjanje, ne pa omejevanje možnosti, jim dati prostor za rast, jim dati prostor za razvoj in ideje, ne pa jih zapirati in delati namesto njih, ker sami ne bodo zmogli. Le 17 % vseh mladih, ki je na globalni ravni odgovorilo na predsinodalni vprašalnik, meni, da lahko vpliva na družbeno življenje, zaradi česar se je smiselno vprašati, od kod mladim ta občutek, to zavedanje, da so njihove možnosti delovanja omejene?

Za zgled lahko tudi v tem primeru vzamemo Jezusa, ki je do Emavs samo hodil z učencema, ju poslušal in jima kaj razložil; dopustil je, da sta sama dva prišla do rešitve. Vloga Cerkve danes se tako kot Jezusova na poti v Emavs morda zdi nehvaležna – ni namreč lahko biti blizu mladim, jim nuditi varen pristan in omogočati spodbudno

okolje za rast in osebni razvoj, hkrati pa ostajati zvest cerkvenim dokumentom in tradicijam. Mladim je potrebno dati mesto, da se bodo čutili poklicani za dejavno prispevanje. Tudi iz Instrumentum laborisa kar vpije potreba po večjem vključevanju mladih v delovanje Cerkve. Ne le z vidika »izkoriščanja«, ampak kot je razvidno iz zapisanega: mladi si želijo biti protagonisti, da se jim zaupa, da so slišani in upoštevani pri pomembnejših odločitvah, sprejetih v Cerkev. Sinoda mladih odpira možnosti za razmislek in odpiranje nove poti.

MLADI KOT PROTAGONISTI

Mladi se pogosto počutimo osamljene, nerazumljene v zahtevnosti sveta, z veliko nerazrešenimi dilemami in vprašanji. Ko mladi nekaj hočemo ali se za nekaj odločimo, ne odnehamo kar takoj. V tem je naša moč. Ko nekoga od nas nekdo prepriča, mu sledimo, zanj damo vse. Jezus je na križu za nas umrl ob koncu mladosti, Marija se je predala še kot najstnica. Tako kot Jezus in Marija smo tudi mladi sposobni sprejemati pogumne odločitve – nekdo pa mora stati ob nas in v nas zaupati.

Iz raziskav, izvedenih pred sinodo, je bilo vidno, da mladi pogrešajo več primernih, zanesljivih in verodostojnih voditeljev na družbeni in Cerkevni ravni; voditeljev, ki imajo v ospredju skupno dobro in ob katerih čutijo, da jim lahko zaupajo. Mladi pogosto čutijo, da jih nihče ne sliši in nihče ne posluša. Po koncu študija mladi niso več enako vpeti v tradicionalne oblike družbenega življenja znotraj izvorne družine, in zato nimajo več jasnih smernic, kako naprej (kot je to jasno tekom otroštva in vse do zaključka študija), pač pa izbirajo med različnimi možnostmi pri oblikovanju svojega življenja. Mladi se znajdejo na pragu t.i. OD-LOČITVE, ločitve od preteklih stalnic predvsem v naslednjih vidikih: začne se ekonomsko osamosvajanje oziroma prehod v ekonomsko neodvisnost, ki je tesno

povezana s pridobitvijo zaposlitve, začne se tudi bivanjsko osamosvajanje (preselitev in snovanje lastne družine; osamosvajanje in sprejem prenovljene vloge znotraj izvorne družine), nenazadnje pa je pomembno tudi materialno osamosvajanje, ko mladi končno zaslužijo dovolj, da lahko preživijo in postanejo tudi finančno popolnoma neodvisni. Kakšna je takrat vloga Cerkve?

HODITI S TISTIMI, KI JIH NIHČE NE POSLUŠA

Mladi ob prelomni odločitvi potrebujejo spremljanje. Vloga spremljevalca je tista, ki jim daje zgled krepostnega življenja po veri, ki odpira nove horizonte in odločilne usmeritve v času razločevanja. Papež kot eno izmed ključnih vlog v tem obdobju razločevanja omenja, da moramo kot Cerkev »biti z mladimi« in jim z vso svojo odprtostjo, srčnostjo, predanostjo in iskreno željo prisluhniti. Kakor učenca, ki na poti Jezusu zaupata svoje tegobe, tako tudi mladi potrebujejo spremljevalce na vseh področjih življenja – le tako se lahko postopno razvijejo v celovite odrasle kristjane. Če se mladim znamo približati, ne bi smeli imeti težav, saj živijo v vsej polnosti in so tako kot odprta knjiga. Jezus se je učenecema pridružil, ju najprej poslušal, šele nato razlagal. Šele po osebni izkušnji živega Jezusa Kristusa sta bila pripravljena, da sta se vrnila k vrstnikom ter pripovedovala in oznanjevala o vsem, kar se jima je zgodilo na poti. Tudi izgubljeni sin na nekakšen svoj način pojasni očetu, da je moral na pot, da bi izkusil drugačen svet, čeprav se je praznih žepov vrnil domov. Skozi svojo življenjsko izkušnjo je naredil korak naprej – v svojo pravo odraslost. Kadar nam je kot članom vesoljne Cerkve hudo ob navzven nepremišljenih odločitvah mladih katoličanov, se zavedajmo, da je naše zaupanje ključno za njihovo nadaljnjo pot. Če bodo čutili varnost in zaupanje, oz. kot bi rekli mladi ,da imajo to', bodo pogumno stopali naprej, hkrati pa se bodo zavedali, da z njimi tudi vi stopate naprej.

S SPREMLJEVALCEM NA POTI

Kakšen naj bo spremljevalec? Zaključni dokument pravi, da je dober spremljevalec tisti, ki zna poslušati, je oseba vere in molitve, ki prepozna tudi svoje šibkosti in pomanjkljivosti. Do mladih, ki jih spremlja, je še posebej odprt, ter jih posluša brez moraliziranja in lažnega kesanja. Da spremljevalec lahko opravlja svoje poslanstvo, mora razvijati osebno vero, nujno pa je tudi, da je sprejet v cerkvenem občestvu. V *Zaključnem dokumentu* sinodalni očetje nakažejo tudi, da je spremljevalce potrebno formirati/usposobiti (Zaključni dokument 2018).

Podobno *Predsinodalni dokument* piše, da spremljevalci ne bi smeli voditi mladih kot pasivne posnemovalce, ampak morajo hoditi z njimi in jim omogočiti, da so aktivno udeleženi na poti. Spoštovati morajo svobodo, ki jo zahteva proces razločevanja mladih; opremiti jih morajo z orodjem, da bodo to delo dobro opravili. Spremljevalec mora z vsem srcem verjeti v zmožnost mlade osebe, da bo sodelovala pri življenju Cerkve. Spremljevalec mora hraniti semena vere v mladih, ne da bi pričakoval takojšnje sadove dela Svetega Duha. Ta vloga ni in ne more biti omejena na duhovnike in posvečene osebe, ampak morajo biti tudi laiki sposobni, da prevzamejo take vloge. Vsi taki spremljevalci naj bi bili dobro formirani in naj bi se nenehno izpopolnjevali (Predsinodalni dokument 2018).

Zanimivo je, da se na področju kvalitetnega spremljanja oba dokumenta približata tudi vzpostavljenim nacionalnim standardom. Glede na katalog znanj za pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije mladinski delavec, ki je najboljši približek mladinskim voditeljem znotraj cerkvenih občeštev, je mladinski delavec oz. spremljevalec tisti, ki vzpostavlja in vzdržuje sodelovalne in zaupne odnose z mlado osebo (Katalog NPK mladinski delavec 2017). Konkretno to pomeni, da spremljevalec/ mladinski delavec sprejme mlado osebo na primeren način; vzpostavlja vzdušje, kjer se mlada oseba počuti sprejeto, varno in

upoštevano; vodi razgovor z mlado osebo; odkriva in usmerja notranjo motivacijo mlade osebe; spodbuja mlado osebo na konstruktiven in neogrožujoč način; zanima se za mlado osebo in se je sposoben vživeti vanjo (empatija); prepozna sposobnosti, močne točke in potencialne mlade osebe; spremlja osebni razvoj mlade osebe; razume razvojne značilnosti in razvojne naloge mladih v posameznih obdobjih ter razume teorije potreb mladih (Katalog NPK mladinski delavec 2017). Seveda je za to, da spremljevalec mlade osebe v nacionalnem okviru mladinskega dela dosega kriterije za pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije, potreben veliko bolj celovit pristop. Mladinski delavec namreč načrtuje programe mladinskega dela v sodelovanju z mladimi; izvaja programe mladinskega dela v sodelovanju z mladimi; vrednoti programe mladinskega dela; izvaja dejavnosti za razširjanje rezultatov dela mladih; vzpostavlja in vzdržuje sodelovalne in zaupne odnose z mlado osebo; deluje z mladimi v skupinah in timih ter omogoča mladim pridobivanje kompetenc.

Nacionalne smernice in sinodalni dokumenti so si torej enotni – potrebujemo kompetentne sodelavce, ki jih moramo dobro poznati, da bomo lahko kot slovenska Cerkve poskrbeli za njihovo kakovostno formacijo. Vlogo spremljevalca lahko tako namenimo vsem, ki so pripravljeni sodelovati – glede na njihove sposobnosti in željo po dejavni vključenosti. Pomembno je, da pastoralni delavci pri tem delamo skupaj. Naš temelj mora biti povezovanje, mreženje in ne, vrtičkarstvo. Potrebno je, da znamo ustvariti prostor, v katerem bodo mladi lahko napredovali po poti odgovornih državljanov in dejavnih katoličanov, njihovi spremljevalci pa bodo usposobljeni za svoje delo stopali z njimi po poti.

KOLIKO PRAVZAPRAV VLAGAMO V MLADE?

Ko govorimo o usposabljanju in formaciji za delo z mladimi v mladinski pastoralni, žal ne gre brez pogleda na naš vrtniček. Po

eni strani vemo, da imamo na posameznih župnijah duhovnike in laike, ki se z mladimi veliko ukvarjajo, jim namenjajo čas in prostor, soustvarjajo z njimi, jih poslušajo in poskušajo razumeti. Na drugi strani pa imamo tudi župnije, za nekatere je vrhunec in njihov največji doprinos k mladinski pastoralni, da tretjo soboto v septembru soorganizirajo dekanjski avtobus na Stično mladih, kjer je program za mlade že pripravljen in je za njih že dobro poskrbljeno. Še bolj žalostno je v tem zadnjem primeru opazovati, da ravno tisti, ki bi morali »biti z mladimi«, kakor nas s sinodo poziva papež Frančišek, pridejo tako kot kakšen izmed naših škofov le k sveti maši, namesto da bi en dan v letu preživel z mladimi. Zakaj lahko vidimo le v eni škofiji škofa, ki birmancev ne izpraša le pred prejemom zakramenta svete birmе, ampak si vzame čas za njihova pisma, za osebne pogovore in to, da sledi načelu ,biti z njimi'?

Kritični pa smo lahko tudi do mladih. Kolikokrat so mladi jasno izrazili mnenje, česa si želijo, kaj potrebujejo? Kolikokrat so povedali konkretne zamisli, se povabili na obisk k domačemu škofu in ne samo sanjarili in obrekovali? Tudi papež Frančišek nas je na svetovnem dnevu mladih v Krakovu opozoril, da če mladi sami ne bodo stopili na pot dejavnih katoličanov in odgovornih državljanov, bodo obsedeli kot upokoјenci na kavču, brez upanja na spremembe. Za vsako odločitev je potreben pogum, z odločitvijo pride sprejemanje odgovornosti za nastale posledice. Pogum, odločnost in odgovornost pa so ene izmed tistih lastnosti, ki jih odrasli mladim največkrat očitajo, da jih nimajo dovolj razvitih (Poslanica svetega očeta Frančiška za 31. svetovni dan mladih 2016).

OČE, KI GRE VEN DVAKRAT

»**V**sak od nas je tista izgubljena ovca, tista izgubljena drahma; vsak od nas je tisti sin, ki je zapravil lastno svobodo in sledil lažnim idolom, prividom veselja, ter izgubil vse. A Bog nas ne pozabi, Oče nas

nikoli ne zapusti. Je potrpežljiv Oče, vedno nas čaka. Spoštuje našo svobodo, a vedno ostane zvest. In kadar se vrnemo k njemu, nas v svojo hišo sprejme kot otroke, kajti nikoli, niti za trenutek, nas ne neha čakati z ljubeznijo. Njegovo srce praznuje ob vsakem sinu, ki se vrne. Praznuje, ker je veselje! Bog ima to veselje, kadar eden od nas grešnikov pride k njemu in ga prosi odpuščenja.« (Opoldanska molitev, 15. september 2013 v Poslanici svetega očeta Frančiška za 31. svetovni dan mladih)

Prilika o izgubljenem sinu nam pravzaprav spregovori tudi o očetu, ki je šel dvakrat ven: prvič, da bi sprejel svojega mlajšega sina po času brezskrbnosti in neubogljivosti, in drugič, da zaprosi starejšega sina, čigar srce je otrdelo in otopelo, da se vrne v hišo, da praznuje in deli radost bratove vrnitve. Ta oče je prisposoda odraslih, ki si jih želijo mladi v svojih življenjih in v življenju naše Cerkve. Potreba po biti slišan in vključen je nenehno prisotna; želja, da Cerkev mlade sprejme prijazno, z dialogom in gostoljubjem.

Slovenski škofje so bili z *Zaključnim dokumentom* spodbujeni, da razčlenijo način pristopa k različnim skupinam mladih: tistim, ki so blizu ali oddaljeni od Cerkve, ki so bili samo krščeni ali pa so odšli takoj po birmi, k mladim staršem, birmancem, pa tudi tistim, ki ostajajo in vztrajajo kot dejavni člani lokalnega občestva ...

Z novim pristopom se aktivno borimo tudi proti ,kulturi odmetavanja,‘ kot jo je imenoval papež Frančišek: ne le, da smo pozorni na stvari, ampak tudi na ljudi – da imamo predvsem v mislih najbolj šibke v naših okoljih – poleg socialno izključenih skupin so mladi zaradi težkih življenjskih odločitev zagotovo tisti, ki potrebujemo posebno pozornost.

Papež Frančišek je v enem od svojih govorov dejal: »Kako lahko znova prebudimo veličino in pogum poglobljenih odločitev ter vzgibov srca, da se soočimo z vzgojnimi in čustvenimi izzivi? Beseda, ki jo pogosto izrekam, je: Tvegaj! Tvegaj! Kdor ne tvega, ne napreduje. ,Kaj pa, če naredim napako?' Hvala Bogu! Še večjo napako boste storili, če ne boste ničesar storili.«

(Papež Frančišek, Govor v Vili Nazaret, 18. junij 2016). Kje se je v Cerkvi izgubila želja po tveganju, iskanju novih poti?

KDOR NE TVEGA, NE NAPREDUJE

Sinodalni dokumenti nam jasno kličejo: treba je »biti z mladimi«! Ne zadostuje, da nekaj počnemo za mlade, ampak moramo skupaj z njimi rasti mi in naša Cerkev. Papež Frančišek nas opominja, da rast ne bo mogoča brez konkretnih sprememb. Ne govorimo namreč samo o nekaj novih aktivnostih, ampak o prenovljenem delu vesoljne cerkve v odnosu do mladih – Cerkev mora hoditi z mladimi, vključevati vse, da bodo priče božji ljubezni. V *Zaključnem dokumentu* sinodalni očetje pišejo o vključujoči in soodgovorni Cerkvi, ki vključuje laike, mlade, moške, ženske, samske, posvečene in poročene. Le tako se bo Cerkev otrsela klerikalnosti, ki mnoge izključuje iz procesa odločanja in posameznike omejuje, namesto da bi jim dala moč za novo evangelizacijo.

Kakšni naj bodo naslednji koraki? Cerkev mora osvojiti jezik, ki vključuje navade in kulturo mladih, da bi tako lahko vsi ljudje imeli priložnost slišati evangeljsko sporočilo. Samo pastoralni pristop, ki bo imel v ospredju pristne odnose in življenje v skupnosti, bo privlačen za mlade kristjane. Le tako se bodo cerkvena občestva spremenila v kraje, kamor se bodo mladi radi vračali in o katerih bodo radi pričevali v svetu.

»S tem, ko mlade spremljamo, si zanje vzamemo čas, jim pokažemo, da mislimo resno. Vzeti si za nekoga čas in mu prisluhniti je veliko znamenje spoštovanja in ljubezni. In v tem smislu je res, da za poslušanje in pogovor noben trenutek ni zapravljen.« (msgr. Alojzij Cvikel)

LITERATURA

Po sinodi še mednarodno srečanje mladih. Družina: 2019. <https://www.druzina.si/ICD/spletnastran.nsf/clanek/po-sinodi-se-mednarodno-srecanje-mladih>

Predsinodalni dokument.

Zaključni dokument: Final Document of the Synod of Bishops on Young People, Faith and Vocational Discernment. <http://www.synod2018.va/content/synod2018/en/fede-discernimento-vocazione/final-document-of-the-synod-of-bishops-on-young-people--faith-an.html>

Priljubljeni dokument. Mladi, vera in razločevanje poklicnosti. Škofovska sinoda, XV. redno zasedanje. https://skam.si/wp-content/uploads/20170219_XV_skofovska_sinoda_2018_mladi.pdf

Instrumentum Laboris. Young people, the faith and vocational discernment. Škofovska sinoda, XV. redno zasedanje. <https://skam.si/wp-content/uploads/Instrumentum-laboris.pdf>

Papeževo pismo mladim ob predstavitvi pripravljalnega dokumenta za škofovsko sinodo 2018. <https://skam.si/dogodki/mednarodna-srecanja/sinoda-mladih-2018/papez-francisek-pise-mladim/>

Predsinodalno srečanje – zaključni dokument. Škofovska sinoda XV. Redno generalno zasedanje – mladi, vera in razločevanje poklicnosti. <https://skam.si/wp-content/uploads/Predsinodalni-zaklju%C4%8Dni-dokument-2018.pdf>

Letno poročilo katoliške Cerkve v Sloveniji 2018. <https://katoliska-cerkev.si/media/datoteke/LETNO%20PORO%C4%8CLO%20KATOL%C5%A0KE%20CERKVE%20V%20SLOVENIJI%202018-ZA%20SPLET.pdf>

Katalog strokovnih znanj in spretnosti - Mladinski delavec/ Mladinska delavka 3365545011. <http://www.nrpslo.org/katalog.aspx/33655451>

Poslanica svetega očeta Frančiška za 31. svetovni dan mladih 2016. https://www.skam.si/wp-content/uploads/SDM2016_poslanica-1.pdf